

Εορτή της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Παρασκευή 29 Αυγούστου το πρωί, εορτή της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε χειροθεσίες τριών Αναγνωστών.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἐλεγεν ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου».

Στή διάρκεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἡ Ἐκκλησία μας μνημονεύει πολλές φορές τόν «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Μνημονεύει καί τιμᾷ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί Βαπτιστή τοῦ Κυρίου. Καί ἡ τιμή αὐτή δέν εἶναι οὔτε τυχαία οὔτε ὑπερβολική, ἐφόσον τόσο ἡ ζωὴ ὅσο καί τό κήρυγμα καί ὁ μαρτυρικός θάνατος τοῦ Τιμίου Προδρόμου μᾶς διδάσκουν πολλά.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶναι ὁ κήρυκας τῆς μετανοίας, καί ἔτσι ἐμφανίζεται στίς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνου, πρὶν νά ἔλθει πρὸς αὐτόν ὁ Κύριός μας ζητώντας του νά τόν βαπτίσει. Μέ τό κήρυγμα τῆς μετανοίας καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά προετοιμαθοῦν γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιατί χωρίς μετάνοια κανεὶς δέν μπορεῖ νά εἰσέλθει σέ αὐτήν. Καί μέ αὐτό τό κήρυγμα γίνεται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο Πρόδρομος τοῦ Κυρίου ἀλλά καί μάρτυς τῆς ἀληθείας του.

Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τήν ὁποία τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, εἶναι ἡ ἐπισφράγιση τοῦ κηρύγματος τῆς μετανοίας.

Ὁ Ἡρώδης σεβόταν τόν Ἰωάννη, γράφει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Μάρκος, γιατί γνώριζε ὅτι ἦταν ἄνθρωπος δίκαιος καί ἅγιος. Γνώριζε τό κήρυγμά του καί πολλές φορές τό ἄκουε μέ εὐχαρίστηση. Ὅμως δέν εἶχε τή δύναμη ἢ τή θέληση νά τό ἐφαρμόσει. Δέν εἶχε τή δύναμη καί τή θέληση νά μετανοήσῃ καί νά ἀλλάξῃ τή ζωή του, ὅπως τοῦ εἶχε ὑποδείξῃ ὁ Τίμιος Πρόδρομος λέγοντας: «οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά ἔχῃς τή γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Προτίμησε νά ἐμμένει στήν ἁμαρτία πού ἱκανοποιοῦσε τήν ἀδυναμία καί τό πάθος του, καί τοῦ προσέφερε μία πρόσκαιρη εὐχαρίστηση καί νά ἀδιαφορήσῃ γιά τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Καί ἀντί μέ τή μετάνοια νά ἀπαλλαγεῖ καί νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τό πάθος του, ἄφησε τόν ἑαυτό του νά γίνῃ δέσμιός του καί νά ὑποκύβῃ στό φοβερό αἷτημα τῆς Ἡρωδιάδος, πού ζήτησε ὡς δῶρο τήν κεφαλή τοῦ Προδρόμου «ἐπὶ πίνακι», προκειμένου νά παύσῃ μέ τό κήρυγμά του νά τούς ἐλέγχει.

Ἡ ἄνομη αὐτή ἀπόφαση καί πράξη τοῦ Ἡρώδη δείχνει σέ ὅλους μας ποῦ μπορεῖ νά μάς ὀδηγήσῃ ἡ ἁμαρτία. Ποῦ μποροῦμε νά φθάσουμε, ὅταν ἐμμένουμε σέ αὐτήν καί γινόμεθα δέσμιοι τοῦ πονηροῦ.

Ἄς μὴν σπεύσουμε νά ποῦμε ὅτι ἐμεῖς δέν κάνουμε τέτοιες ἁμαρτίες καί δέν παραβιάζουμε μέ ἀνάλογο τρόπο τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτό ἔχει μικρή σημασία. Καί ἡ πιό μικρή καί ἀσήμαντη φαινομενικά ἁμαρτία εἶναι παρακοή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐμμονή στό δικό μας θέλημα, εἶναι μίμηση αὐτοῦ πού ἔκανε ὁ Ἐωσφόρος, αὐτοῦ πού ἔκαναν οἱ πρωτόπλαστοι, οἱ ὁποῖοι ἐπέμειναν στήν ἁμαρτία τους, ἐπέμειναν στήν παρακοή τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ καί δέν θέλησαν νά ζητήσουν συγγνώμη καί νά μετανοήσουν.

Καί οἱ συνέπειες τῆς ἀμετανοησίας καί τῆς ἐμμονῆς στήν ἁμαρτία εἶναι γνωστές. Ὁ Ἐωσφόρος ἐγίνε ἀπό ἄγγελος φωτός, ἄγγελος τοῦ σκότους. Ἐγίνε ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νά παρασύρῃ καί ἐμᾶς στόν δικό του δρόμο, μακριά ἀπό τόν Θεό.

Τό ἴδιο συνέβη καί στούς πρωτοπλάστους. Στερήθηκαν τόν παράδεισο, γιατί δέν θέλησαν νά ζητήσουν συγχώρηση ἀπό τόν Θεό. Καί ἀντί νά ἀπολαμβάνουν ὅσα ἐτοίμασε ὁ Θεός γιά ἐκείνους, ἀκολούθησαν τόν πονηρό καί ἐγιναν δέσμιοί του.

Ἐορτάζοντας σήμερα τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί βλέποντας στό παράδειγμα τοῦ Ἡρώδη μέχρι ποῖο σημεῖο μπορεῖ νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἐμμονή σέ αὐτήν, ἅς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, τίς πράξεις μας, τίς ἐπιθυμίες μας, τίς σκέψεις μας καί ἅς ἐλέγξουμε ἐάν εἶναι σύμφωνες μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἀκούσουμε τήν ἐπισήμανση τοῦ Τιμίου Προδρόμου πρὸς τόν Ἡρώδη καί ἅς σκεφθοῦμε τί θά ἔλεγε καί σέ μᾶς. Ἄς προβληματισθοῦμε, γιατί πολλές φορές ἀκοῦμε καί ἐμεῖς κηρύγματα καί ὁμιλίες πνευματικές καί ἐνθουσιαζόμεθα καί συγκινούμεθα ἢ ἀκόμη πολλές φορές σπεύδουμε νά ἀκούσουμε τούς λόγους ἀνθρώπων ἁγίων. Καί μπορεῖ νά θαυμάζουμε ὅσα λέγουν, συγχρόνως ὅμως μπορεῖ νά πιστεύουμε ὅτι δέν μᾶς ἀφοροῦν καί δέν ἰσχύουν γιά ἐμᾶς.

Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι αὐτό ἀκριβῶς ἔκανε καί ὁ Ἡρώδης, πού θεωροῦσε ἅγιο καί δίκαιο τόν Τίμιο Πρόδρομο καί τόν ἄκουε μέ εὐχαρίστηση. Ἄς μὴν παραμένουμε μόνο ἀκροατές, ἀλλά ἅς προσπαθοῦμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ζοῦμε μετανιώντας γιά τὰ σφάλματα καί τίς ἁμαρτίες μας, διότι ἡ μετάνοια ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεση τῆς σωτηρίας μας, τήν προϋπόθεση νά ζήσουμε καί ἐμεῖς τή χαρά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐτοιμάσθηκε γιά ὅλους ἐμᾶς καί πρωτίστως ἐτοιμάσθηκε γιά τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά, ἀλλά ἔχασαν τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιατί δέν μετανόησαν, δέν κτύπησαν δηλαδή τή θύρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιά νά τούς δεχθεῖ μετανοοῦντας. Τό ἴδιο ἔπαθε καί ὁ Ἡρώδης, τό ἴδιο παθαίνουν καί ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι λησμονοῦν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, λησμονοῦν ὅτι ἔγινε ἄνθρωπος, ἐνῶ ἦταν Θεός, γιά νά δώσει σέ ἐμᾶς τήν εὐκαιρία νά ἐπιστρέψουμε πάλι στήν ἀγάπη τοῦ Πατέρα καί νά κερδίσουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἶναι στό χέρι μας, ἀδελφοί μου, νά τό ἐπιτύχουμε, μέ τή βοήθεια καί τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

